

– vi har alle sammen ansvar for dem, som vi kender, og som er i vores nærhed.

En regerings ambitionsniveau er naturligvis uhyre vigtigt i denne her sag, men mindst lige så vigtig er den enkelte borgers eller medborgers holdning og ambitionsniveau i dette spørgsmål.

Lad os nu hjælpes ad fremover med at gøre, hvad vi kan som enkeltpersoner og som politikere for at sikre ordentlige levevilkår og livsvilkår for de dårligst stillede, for det er en stor opgave, vi har foran os. Et stort og et fælles arbejde er nødvendigt, og det skal vi alle sammen være med til at løse både som enkeltpersoner, som borgere, som politikere og som regering.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det har været en meget interessant debat. Man kan i hvert fald rolig sige, at det ikke har været venstrefløjens dag.

Det, der står tilbage som vel to markante punkter fra debatten, er hr. Villy Søvndals halvering og fru Line Barfods knusende dom over den regering, som fru Line Barfod støttede i 9 år. Det er i hvert fald to ting, der står tilbage i min erindring fra den debat her.

Først var hr. Villy Søvndal inde på det her med en halvering. Det er derfor, jeg taler om hr. Villy Søvndals halvering, for det vil nu blive et begreb, der vil gå over i historien som en helt ny regnear: Hr. Søvndals halvering.

Kl. 15.35

Det tog mig nogen tid, før jeg fandt ud af, hvad det var, hr. Villy Søvndal måtte tænke på. Jeg har altid vidst, at hr. Villy Søvndals forhold til tal var anstrengt, men det, jeg har været igennem i dag, overstiger meget af, hvad jeg har hørt fra hr. Villy Søvndals side i tidens løb.

Hr. Villy Søvndal påstår, at denne regering halverer indsatsen over for de svageste grupper i vores samfund. Jeg vil gerne afvise det så kraftigt, som jeg overhovedet kan. Der er intet om det; det er lodret forkert.

Når hr. Søvndal taler om en historisk, årlig stigning på ½ mia. kr. i indsatsen over for de svageste grupper i samfundet, går jeg ud fra, at han tænker på, at satspuljen normalt vokser med ca. ½ mia. kr. om året. Det er jo rigtigt nok. Men det gør den fortsat, vil jeg gerne sige til hr. Villy Søvndal. Og puljen anvendes til vanskeligt stillede. Det gør den fortsat, må jeg også sige til hr. Villy Søvndal. Og puljens fordeling aftales hvert år med aftaleparterne, herunder SF.

Derfor forstår jeg simpelt hen ikke den kritik, som hr. Villy Søvndal kom med. Hr. Villy Søvndals

talgympnastik tror jeg ikke der er ret mange andre end hr. Villy Søvndal selv der kan forstå. Det er ubegribeligt, at årlige stigninger på ½ mia. kr. – og de fortsætter altså – kan blive til en halvering af indsatsen.

Jeg må altså slå fast, at der sker en fortsat stigning i indsatsen over for de svageste grupper i vores samfund, også når man måler i penge.

Så må vi jo ellers sige, at fru Line Barfod i den grad fældede en knusende dom over socialpolitikken i den regering, som fru Line Barfods parti støttede i 9 år.

Jeg vil da ikke afvise fru Line Barfods beskrivelse af, at den økonomiske ulighed i samfundet i løbet af de 9 år, den tidligere regering sad, blev større. Det er rigtigt. Men det er altså en kritik, som fru Line Barfod må rette til den regering, der sad før den nuværende, og det var den regering, som fru Line Barfods parti støttede.

Derfor må jeg også sige både til fru Line Barfod og til hr. Villy Søvndal, at en af hovedårsagerne til, at den økonomiske ulighed voksede i det danske samfund i de foregående 9 år under den tidligere regering, var den skatte- og afgiftspolitik, som den regering førte, og som blev kraftigt støttet af både hr. Villy Søvndal og fru Line Barfod, nemlig en skatte- og afgiftspolitik, som betød en kraftig stigning i afgifterne, som især rammer de svageste grupper i vores samfund: såkaldt grønne afgifter, som jo bare er almindelige skatter, der hviler allertungest på de svageste grupper i samfundet, afgifter på vand, på varme, på elektricitet, på benzin. Hvem er det, det især rammer? Det rammer de mennesker, der har de laveste indkomster.

Derfor er det ikke sært, at samfundet blev trukket skævt i de år, hvor hr. Villy Søvndal og fru Line Barfod var med til at udgøre flertallet, som førte en asocial skattepolitik. Og det var så den knusende dom, fru Line Barfod sammenfattede i nogle få sætninger i dag – og tak for det!

Så var fru Tove Videbæk, fru Margrethe Vestager og fru Karen Jespersen jo langt mere konstruktive og fremadrettede i deres bemærkninger. Socialministeren vil om et øjeblik give svar på en række af de konkrete spørgsmål, der blev rejst.

Jeg vil gerne sige til fru Karen Jespersen, at regeringen vil tillægge det den allerstørste vægt at få sat et arbejde i gang for at få brudt den sociale arv i vores samfund. Masser af undersøgelser dokumenterer jo, at der desværre er en tendens til, at børn, der vokser op i socialt belastede miljøer, selv vil opleve en socialt belastet tilværelse.